

Neviim (prophètes) - Jonas

Chapter 4

- 4,1 יִרְבַּע אֶל-יֹנָה, כַּעַם גְּדוֹלָה; וַיִּסַּר, לוֹ.
- 4,2 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר, אָנֹכָה יְהוָה הַלּוֹא-זֶה דְבָרִי עַד-הַיּוֹתֵי עַל-אֲדַמְתִּי--עַל-כֵּן קִדַּמְתִּי, לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה: כִּי יָדַעְתִּי, כִּי אַתָּה אֵל-חַסְדָּן וְרַחוּם, אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב-חַסְדִּים, וְגַם עַל-הַרְעָה.
- 4,3 וַעֲמָה יְהוָה, קַח-נָא אֶת-נַפְשִׁי מִמֶּנִּי: כִּי טוֹב מוֹתִי, מִחַיִּי. {ס}
- 4,4 וַיֹּאמֶר יְהוָה, הֲהֵיטֵב חָכָה לְךָ.
- 4,5 וַיֵּצֵא יֹנָה מִן-הַעִיר, וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לַעִיר; וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סִכָּה, וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצַל, עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה, מִה-יְהִיָּה בְּעִיר.
- 4,6 וַיִּמְן יְהוָה-אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל לַיֹּנָה, לִהְיוֹת צַל עַל-רֹאשׁוֹ, לְהַצִּיל לוֹ, מִכַּעֲתוֹ; וַיִּשְׁמַח יֹנָה עַל-הַקִּיקִיּוֹן, שֶׁמָּסָה גְדוֹלָה.
- 4,7 וַיִּמְן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת, בְּעֵלוֹת הַשָּׁחַר לַמַּחְרָת; וַתֵּךְ אֶת-הַקִּיקִיּוֹן, לַיִּבֵּשׁ.
- 4,8 וַיְהִי כִזְרֹחַ הַשָּׁמֶשׁ, וַיִּמְן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חַרְיִשִׁית, וַתֵּךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל-רֹאשׁ יֹנָה, וַיִּתְעַלֵּף; וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ, לָמוֹת, וַיֹּאמֶר, טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי.
- 4,9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יֹנָה, הֲהֵיטֵב חָכָה-לְךָ עַל-הַקִּיקִיּוֹן; וַיֹּאמֶר, הֵיטֵב חָכָה-לִּי עַד-מוֹת.
- 4,10 וַיֹּאמֶר יְהוָה--אַתָּה חֹסֵף עַל-הַקִּיקִיּוֹן, אֲשֶׁר לֹא-עֲמַלְתָּ בוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ: שָׁבִן-לִילָה הִיא, וְכֹן-לִילָה אֲבָד.
- 4,11 וַאֲנִי לֹא אֲחוּס, עַל-נִיגוּהַ הַעִיר הַגְּדוֹלָה--אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה הַרְבֵּה מִשְׁתִּים-עֹשֶׂרָה רַבּוֹ אָדָם, אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּין-יְמִינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ, וְכִהְיֶה, רַבָּה. {ש}